

Scénář, pamětník Petr Metoděj Bubeníček

Petr Bubeníček: 0:22-0:42

Já jsem se narodil dvanáctýho dubna 1961 a to je den, kdy vyletěl do vesmíru první člověk, takže u nás v rodině se říkávalo, že mě nepřines čáp, ale Gagarin a že mě hodil do komína.

Tým:

Petr Bubeníček vyrůstal v bytě pod Emauzským klášterem s otcem, matkou a o dva roky starším bratrem Jiřím. Rodina z matčiny strany byla napojená na disent a Chartu 77, jeho strýc a dědeček byli za režimu na nějakou dobu zavření. Otce Petra odjakživa přitahoval hudba a později i tanec

Petr Bubeníček: 14:41-14:44

Jazzrockový dny v Lucerně, to bylo něco, to byly takový akce na hraně toho, co režim ještě toleroval.

15:43-15:46

14 plesů za sezonu, to bylo normální.

Tým:

Ve čtvrtáku na gymnáziu odjel se svým bratrem a jeho kamarády, kteří věřili v Boha na Silvestr na Šumavu.

Petr Bubeníček: 18:52-19:12

Na konci tý modlitby všichni udělali kříž a já jsem si říkal, takovou blbost dělat nebudu, a tak jsem se jenom tak ošil, aby si nevšimli, že já to nedělám abych to teda neudělala oni šli spát a já jsem si říkal, já si počkám do půlnoci a seděl jsem v starý chalupě.

Tým:

Když odbila půlnoc, vyšel ven a přes louky se dostal k malé kapliče, a protože si od prababičky z dětství pamatoval modlitbu Otčenáš, tak se pomodlil.

19:57-20:07

Poprvé vlastně pomodlil, ne jenom vodříkal, jak jsem se vracel, tak jsem najednou věděl, že věřím.

Tým:

Během studia na vysoké škole jel se spolužáky do Říma, v té době už uvažoval, že by jednou mohl být knězem. Celá rodina mu říkala, že by měl v Itálii zůstat.

V Římě se setkal s otcem Karlem Skalickým, knězem v emigraci. Probíral s ním, že být knězem pro něj mělo smysl jenom, když zůstane v Čechách. Z Říma jel do Francie do komunity v Taizé.

Petr Bubeníček: 25:34-25:56

Šel jsem jednou na večerní modlitbu v takovém zvláštním klidu a při tom jednom zpěvu jsem najednou pochopil, že chci celý svůj život dát Bohu a tu lásku, kterou k němu cítím, že nechci s nikým dělit, že jenom Bůh.

Tým:

Aby se mohl stát knězem, nastoupil do jediného tehdejšího semináře v Litoměřicích. Po semináři tajně, ještě za komunismu v Polsku vstoupil do řádu bosých karmelitánů.

První farností byly Mariánské Lázně, tady prožíval rok 1989.

Po sametové revoluci konečně mohl vytáhnout hábit a mohl začít chodit jako pořádný mnich.

Později byl ustanoven farářem ve Štěchovicích, což zahrnuje i Ostrov u Davle. Tady obnovil poutě, které se tu konají dodnes.

Petr Bubeníček: 32:08-32:29

A já když jsem tam prvně přišel, jsem stál mezi těma základama toho kláštera, kterej tam v roce 999 vybuovali, a najednou jsem si říkal, ty, to, to nemůže tak takhle spát mezi kopřivama, tak pojďte tady mít jednou za rok pouť, bohoslužbu, a ono se to uchytilo.

Tým:

V průběhu let se otec dostal do farnosti Roztoky, kde dodnes působí jako farář, tady a v okolí se stará o devět kostelů. Pečuje o odkaz svaté Ludmily, pomáhá Arménii a věnuje se i spoustě dalších dobrých věcí.